

© Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava 2014. Ovaj prevod je nastao uz podršku Fiducijarnog fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). Tekst prevoda ne obavezuje Sud. Za sve dodatne informacije pročitajte ceo tekst obaveštenja o autorskom pravu na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2014. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe Cour européenne des droits de l'homme, 2014. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Obaveštenje o praksi Suda br. 172

mart 2014. godine

Vistinš i Perepjolkins protiv Letonije (pravično zadovoljenje [Vv] – predstavka br. 71243/01

Presuda izrečena 25. 3. 2014. godine [Vv]

Član 41

Pravično zadovoljenje

Naknada za eksproprijaciju na osnovu pravičnih kriterijuma Compensation for expropriation based on equitable considerations

Činjenice – Podnosioci predstavke su u skladu sa ugovorima o donacijama potpisanim 1994. stekli pet parcela zemljišta na ostrvu na kojem se uglavnom nalaze lučki objekti i koje se nalazi u sastavu grada Rige. Nepokretnosti podnosioca predstavke su tokom devedesetih godina 20. veka ekspropisane radi proširenja Slobodne luke Rige u skladu sa novim posebnim zakonom koji je odstupao od uobičajenih pravila eksproprijacije. Naknada dodeljena podnosiocima predstavke je iznosila 850, odnosno 13.500 evra. Takođe su im dosuđeni iznosi u vrednosti od 85.000 odnosno 593.150 evra na ime zaostalih naknada na ime zakupa za korišćenje njihovog zemljišta. Vrednost zemljišta prvog podnosioca predstavke je nakon pripajanja Luci Riga procenjena na 900.000 evra, dok je vrednost zemljišta drugog podnosioca predstavke procenjena na ukupno 5.000.000 evra.

Veliko veće Suda je u svojoj presudi o meritumu izrečenoj 25. oktobra 2012. sa dvanaest glasova za i pet protiv utvrdilo povredu člana 1 Protokola br. 1 usled neopravdane nesrazmere između katastarske vrednosti zemljišta i naknade dosuđene podnosiocima predstavke (vidi [Obaveštenje o praksi suda br. 156](#)).

Pravo – član 41

(a) *Materijalna šteta* – Pošto Sud u svojoj osnovnoj presudi nije proglasio eksproprijaciju suprotnom načelu zakonitosti, na ovaj predmet nije bilo moguće primeniti kriterijume propisane u predmetu *Guizo-Galisaj protiv Italije (Guiso-Gallisay v. Italy)* jer se oni odnose na eksproprijaciju koja je sama po sebi nezakonita. Stoga je obeštećenje koje je Država mogla da pruži bilo ograničeno na isplatu odgovarajuće odštete koja je trebalo da bude dosuđena u vreme

eksproprijacije. S druge strane, nije bilo osnova za zahtev podnosioca predstavke za naknadu izmakle dobiti (*lucrum cessans*) u pogledu perioda koji je usledio nakon eksproprijacije. Taj deo njihovih zahteva je odbijen.

Naknada utvrđena u ovom predmetu ne bi morala da odražava ideju o potpunom otklanjanju posledica sporne povrede prava, niti punu vrednost imovine. Sud je smatrao da je prikladno da odredi sume koje su u najvećoj mogućoj meri bile „razumno vezane“ za tržišnu vrednost parcela. Odlučio je da pribegne pravičnom razmatranju prilikom obračuna relevantnih iznosa, pri čemu je uzimao u obzir nalaze iz osnovne presude prema kojima su letonske vlasti opravdano odlučile da ne nadoknade podnosiocima predstavke punu tržišnu vrednost oduzete imovine i da bi mnogo niži iznosi bili dovoljni da zadovolje zahteve iz člana 1 Protokola br. 1. Sud je stoga za 75% smanjio stvarnu prosečnu ekonomsku katastarsku vrednost kvadratnog metra zemljišta o kojem je reč, utvrđenu na osnovu izveštaja stručnjaka. Od tih iznosa su odbijeni iznosi koji su na nacionalnom nivou isplaćeni podnosiocima predstavke na ime naknade. Iznosi su prilagođeni kako bi uzeli u obzir efekte inflacije i dodata je zatezna kamata. Konačno, Sud nije video nijedan razlog da od tih iznosa odbije iznose zaostalog zakupa koji su podnosiocima predstavke isplaćeni na nacionalnom nivou, jer su se njihovi zahtevi odnosili na poseban pravni osnov a ne na naknadu za eksproprijaciju.

Sud je stoga prvom podnosiocu predstavke dodelio 339.391 evra a drugom podnosiocu predstavke 871.271 evra na ime materijalne štete.

(b) *Nematerijalna šteta* – po 3.000 evra svakom podnosiocu predstavke.

(Vidi takođe kratak prikaz predmeta *Guizo-Galisaj protiv Italije* (pravično zadovoljenje) [Vv], predstavka br. 58858/00, 22. decembar 2009, [Obaveštenje o praksi suda br. 125](#))

© Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava
Ovaj sažetak je sastavio sekretarijat Suda i on ne obavezuje Sud.

Kliknite ovde da biste pristupili [Informativnim beleškama o sudskoj praksi](#)

© **Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2014.**

Engleski i francuski jezik su službeni jezici Evropskog suda za ljudska prava. Ovaj prevod je realizovan uz podršku Trast fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud snosi bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. Može se preuzeti iz baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili iz bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud prosledio. Može se objavljivati u nekomercijalne svrhe pod uslovom da se navede ceo naslov predmeta, zajedno s navedenom naznakom o autorskim pravima i uz pominjanje Trast fonda za ljudska prava. Molimo vas da kontaktirate publishing@echr.coe.int ukoliko nameravate da koristite bilo koji deo ovog prevoda u komercijalne svrhe.

© **Council of Europe/European Court of Human Rights, 2014.**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© **Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2014.**

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de

l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.